

Lovforslagets Affattelse. Imidlertid maa jeg sige om dette som om det andet, at jeg heller ikke regner dette Spørgsmaal for at være af saa fundamental Betydning, at det egentlig kan blive afgørende.

Ændringsforslagene Nr. 21, 22 og 25, stillede af det samme ærede Mindretal, angaa dels § 26, dels Menighedsmødet i sin Almindelighed. Ærede Medlemmer ville sikkert huske, at naar Spørgsmaalet har været om Menighedsmødets Medvirken ved Præstevalg, saa var jo Hovedgrunden dertil den, at man fra Menighedens Side skulde have Lejlighed til at give et Udtryk for den kirkelige Stemning, de kirkelige Ønsker, den kirkelige Trang, der i Øjeblikket er til Stede. Naar Valgperioden for Menighedsmedlemmer er 6 Aar, maa man indrømme, at Forholdet kan forskyde sig betydeligt, og Udviklingen kan have ændret mange Forhold i et saadant Spand af Tid. Derfor maa jeg være enig med det Mindretal, hvorfor det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) var Ordfører, i, at skulde man ind paa en Ændring af Lovens § 26 i saa Henseende, maatte man samtidig ind paa at ændre Valgperioden for Menighedsraadet.

Jeg skal endnu tillade mig at omtale et meget vigtigt Ændringsforslag, der er stillet af det samme Mindretal, nemlig Nr. 34, hvori der foreslaas tilføjet et helt nyt Afsnit om et Tilskud til de daarligt lønnede Præsteembeder. Jeg har haft Lejlighed til at udtale tidligere og vil gerne sige det igen, at der er ingen Opgave af rent praktisk Art, der vil være mig som Kirkeminister kærere end den i dette Øjeblik at kunne afhjælpe de uheldige Forhold, som enkeltvis ere til Stede, hvorom det af den ærede Ordfører fremdragne Eksempel jo ogsaa vidner. Men jeg skal i Anledning af dette Ændringsforslag tillade mig at oplyse, at Ministeriet er i Stand til at afgive en Erklæring om, at Kirkens egne Midler ville kunne strække til. Dette er ikke nogen helt ny Oplysning, det kirkelige Udvalg indhentede et stort statistisk Materiale, og dette er i Løbet af det sidste Aar blevet suppleret og fuldstændiggjort, saa Ministeriet i dette Øjeblik har en Oversigt over denne Sag, som det ikke har haft tidligere. Jeg kan da udtale, at man ved at beklippe, som det hedder med et populært Ord, de store Embeder, saaledes som det er sket i en Række af Aar, og give Tillæg til de smaa vil kunne opnaa en tilfredsstillende Lønregulering. Jeg skal som Holdepunkt for en saadan Lønregulering nævne, at den mindste Præsteløn for Fremtiden skulde blive 2,000 Kr. med 5-aaarige Lønnings-tillæg op til 4,000 Kr., og at der skulde være

3 Lønningsklasser, saaledes at de to andre begynde noget højere og ogsaa have deres Lønningstillæg. Jeg kan oplyse, at i de sidste 4 Aar er der af Ministeriet udbetalt dels i Tilskud til smaa Embeder dels i Alderstillæg til de daarligt lønnede Præster: i 1908 45,502 Kr., i 1909 43,025 Kr., i 1910 52,552, i 1911 60,441 Kr., og jeg kan endvidere oplyse, at de Summer, der stod til Raadighed for Ministeriet med Hensyn til en saadan Regulering, vare i de samme Aar: i 1908 86,670 Kr., i 1909 95,133 Kr., i 1910 108,217 Kr. og i 1911 103,187 Kr. Man vil heraf se, at der er allerede i en Aarrække raadet Bod paa adskillige vanskelige Forhold, og jeg kan altsaa efter disse Undersøgelser, som for øvrigt først ere sluttede i afvigte Uge, udtale, at med de Midler, Kirken selv sidder inde med, vil det være muligt at regulere paa tilfredsstillende Maade samtlige kirkelige Embeder her i Landet uden noget Tilskud fra Staten. Det er klart, at der vil komme en Overgangstid, som vil betyde et Forbrug af Midler, idet man ikke maa udskyde til en alt for fjern Fremtid at faa alle de daarligst stillede Præster hjulpe. Men der er jo til Stede i Kirkens Eje Midler, som i denne Overgangstid i den første Periode ville kunne forbruges og i den næste Periode ville kunne gives tilbage. Jeg vil som Resultat af dette udtale, at jeg anser dette Tilskud paa 50,000 Kr. for ufoøndent, og jeg vil derfor henstille til det ærede Mindretal, om dette Forslag ikke kunde tages tilbage.

Jeg har hermed, omend kun ganske kort, omtalt alle de Forslag, tror jeg, som Udvalgets tredie Mindretal har stillet. Jeg skal tillade mig ganske kort at henvende nogle Ord til Mindretallet under Nr. 1, for hvilket det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) var Ordfører. Ganske som det ærede Medlem som Ordfører udtalte, at det var ufoøndent i Enkelthederne at komme ind paa disse Forslag, skal jeg ogsaa afholde mig fra alle Enkeltheder, ja, jeg kunde egentlig nøjes med at udtale min Glæde over den Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem om, at man selvfølgelig burde sætte de partipolitiske Hensyn til Side og alene lade de kirkelige Hensyn være de afgørende. Thi det betyder jo nødvendigvis, mener jeg, at det Parti, for hvilket det ærede Medlem er Ordfører, har stillet sine Medlemmer saaledes, at der ikke er Tale om, at de af partipolitiske Grunde skulde holde Trop i denne Sag, men at de ere fuldstændig fritstillede, naar de Forslag, som ere stillede af det ærede Mindretal, have fundet deres Af-